Második üzenet

Négy kulcsfontosságú utazás ahhoz, hogy belépjünk a kor szolgálatába azáltal, hogy szorosan követjük a kor szolgálóját, akinél a kor látása van

Igeolvasmány: 1Kir 18,21-40; 19,2-12; 2Kir 2,1-14

I. Illés a kor szolgálója volt, akinél a látás volt a kora számára (vö. Mal 4,5-6; Lk 1,13-17. 76-80; Mt 17,1-13; Jel 11,3-12); minden korban az Úrnak vannak különleges dolgai, amelyeket meg akar valósítani; megvannak a saját helyreállításai és a saját munkái, amelyeket el kell végeznie; az a bizonyos helyreállítás és munka, amelyet Ő elvégez egy korban: annak a kornak a szolgálata; Illés szolgálata az volt, hogy ő egy ellen-bizonyság legyen, megmondva Izrael fiainak, hogy a bálványimádás bűn, ami sérti Istent; amikor egész Izrael bálványokat imádott, Illés megmondta nekik, hogy az általuk imádott bálványok hamis istenek voltak, és egyedül Jehova volt az igaz Isten:

A. Illés nevének jelentése „az Istenem Jehova"; ez az ő küldetéséről és üzenetéről szól; ő volt a legkiemelkedőbb és legjellegzetesebb a próféták közül a fogság előtt, és győztes volt.

B. Illés idején egész Izrael Baált imádta, és egyedül Illés mondta, hogy Jehova Isten; ő egy próféta volt, akit Isten támasztott Izrael szomorú történelmének egyik legsötétebb órájában, amikor a sivárságuk és a sötétségük a legsúlyosabb volt; Izrael egész királysága bálványimádó rendet követett – 1Kir 18,19.

C. Baál imádásával valójában a Sátánt imádták; a 2Kir 1,2 szerint az ekroniták Istene Baálzebub volt; az Újtestamentumban Belzebub jelentése „a legyek ura", ami a Sátánra mint a démonok fejedelmére utal; ezt a nevet a zsidók lenézően Belzebullá változtatták, amelynek a jelentése „a trágyadomb ura" – Mt 10,25; 12,24. 27; Márk 3,22; Lk 11,15:

1. A trágyadomb uraként a Sátán arra specializálja magát, hogy a trágyából való evésre vezesse a legyeket; mivel ő a legyek ura is, a bűnösök légyhez hasonlóak, amelyek követik a Sátánt, hogy „egyenek a trágyából"; Ádám összes bukott leszármazottja a Sátán foglya, aki arra vezeti őket, hogy bűnt kövessenek el, és „a bűn rabszolgájává" teszi őket – Jn 8,34.
2. Pál apostol példáját kell követnünk, aki azt mondta, hogy mindent, ami egyszer nyereség volt neki a múltban, „szemétnek" (hulladéknak, törmeléknek, piszoknak, kutyakajának, trágyának) ítélt, hogy elnyerje Krisztust – Fil 3,5-8.

D. Aháb jobban haragra indította Jehovát, mint Izrael valamennyi királya őelőtte; következésképpen támasztotta Illést Isten annak kijelentésére, hogy Izrael fiai bálványimádás miatt háborodtak meg, és hogy csak Jehova Isten – 1Kir 16,33; 18,4. 17-18. 37:

1. Újtestamentumi hívőkként meg kell szívlelnünk János apostol szavát – „Fiacskáim, oltalmazzátok meg magatokat a bálványoktól" (1Jn 5,21); a bálványok bármi olyanra utalnak, ami felváltja vagy helyettesíti Krisztust mint az igazi, hiteles és valódi Istent (Jn 20,28-29); látnunk kell, hogy az ember Jézus maga az Isten (1,1-2; 5,18; 10,33; Róm 9,5; Fil 2,6; 1Jn 5,20).
2. Jehova azt mondta Ezékielnek, „Embernek fia! Ezek a férfiak fölvették bálványaikat szívükbe"; egy szívünkben lévő bálvány bármi olyat jelent a bensőnkben, amit jobban szeretünk az Úrnál, és ami felváltja az Urat az életünkben – Ezék 14,3.
3. Az *antikrisztus* szóban a görög *anti* előtagnak két főbb jelentése van – először, a jelentése „ellen"; másodszor, a jelentése „helyében" vagy „helyett"; amikor valaki antikrisztus, akkor egyrészt Krisztus ellen van, másrészt pedig van valamije Krisztus helyett, valamije, ami felváltja Krisztust – 1Jn 2,18-19.
4. Meg kell kérnünk az Urat, hogy mentsen meg minket attól, hogy olyan életvitelünk legyen, amely az antikrisztus alapelve, Krisztus felváltásának az alapelve szerint való; Krisztus a Felkent és a [fel]kenés egyaránt; az antikrisztus alapelve szerinti életvitel az „anti-felkenés" alapelve szerinti életvitelt jelent, vagyis azt, hogy „anti" vagyunk a Háromegy Isten haladásával, munkálásával és átitatásával bennünk – 20. 27. vers.

5. A Sátán célkitűzése, hogy számos bálvány és vallás mögé rejtőzve az emberektől imádatot kapjon (Mt 4,8-9); a bálványok mögött gonosz szellemek és démonok rejtőznek, mert a Sátán van mögöttük; az Atyának imádókat kell keresnie, mert a Sátán próbálja megfosztani Istentől az imádatot (Jn 4,23-24; vö. 1Jn 2,20. 27).

E. Illés azt az alapelvet képviseli, miszerint nem törődünk a saját életünkkel Isten bizonysága fenntartása érdekében; erős és bátor volt ahhoz, hogy megálljon a király, a nép és Baál négyszázötven prófétája előtt; amikor a gyülekezet elhagyatott, és a hívők többsége langymeleg, Isten győzteseket támaszt egy ellen-bizonyságnak, akik a saját életükkel nem és csak Isten akaratával törődnek (mint például Antipás, az Én hű bizonyságom, „akit megöltek nálatok, ahol a Sátán lakik") – Jel 2,13-14; 12,11.

II. A Jakab 5,17 és 18 azt mondja, „Illés ember volt, hozzánk hasonló természetű; és amikor buzgón imádkozott, hogy ne legyen eső, nem volt eső a földön három esztendeig és hat hónapig: és ismét imádkozott, és az ég esőt adott, és a föld megtermé az ő gyümölcsét":

A. Az, hogy Illés „buzgón" imádkozott, azt jelenti szó szerint, hogy „imádságban imádkozott"; ez azt mutatja, hogy egy az Úrtól származó imádság adatott Illésnek, amelyben ő imádkozott.

B. Nem a körülményekből vagy helyzetekből fakadó érzésében, gondolatában, szándékában, avagy hangulatában, vagy bármiféle indítékában imádkozott a saját céljának betöltéséhez; hanem az Úrtól kapott imádságban imádkozott az Úr akaratának elvégzéséért – vö. Zsolt 27,4; Jn 15,7.

C. A Kármel hegyen Illés azt mondta Izrael egész népének és Baál négyszázötven prófétájának, „Meddig sántikáltok kétfelé? Ha Jehova Isten, kövessétek Őt; ha pedig Baál, kövessétek azt" – 1Kir 18,21:

1. Illés Jehovához, Ábrahámnak, Izsáknak és Izraelnek Istenéhez imádkozott, és „alászálla Jehova tüze, és megemészté az égőáldozatot, a fát, a köveket és a port, és felnyalta a vizet, amely az árokban volt" – 36-38. vers.
2. „Mikor ezt látta az egész sokaság, arcra borult, és monda: Jehova az Isten! Jehova az Isten!"; azután Baál mind a négyszázötven prófétáját kivégezték – 39-40. vers.
3. Amikor Jézabel értesült erről, azzal fenyegetett, hogy megöli Illést; mivel a gyengeségében Illés félt, futott az életéért; negyven nap és negyven éjjel Hórebhez, Isten hegyéhez ment, és bement egy barlangba, és ott hált – 19,2. 9-10.

D. Mialatt Illés Isten hegyén volt, egyszer csak átvonult Jehova, és Ő nem volt ott a szélben, a földrengésben vagy a tűzben; a tűz után Isten egy halk és szelíd hangban szólt Illéshez; ez azt mutatja, hogy Isten az újtestamentumi korba vezette be Illést, amelyben Isten a népéhez nem dörögve, hanem szelíden és halkan szól a népéhez – 11-12. vers; Róm 8,6b; 2Kor 2,13; 1Jn 2,27.

E. Isten ekkor azt mondta, „meghagytam Magamnak Izraelben hétezer embert: minden térdet, mely meg nem hajolt a Baálnak, és minden ajkat, mely meg nem csókolta azt" (1Kir 19,18 [angol]; Róm 11,2-5); ezek a hű győztesek az Ő „rejtettei" (Zsolt 83,3b [angol; Károli: „védencei"], és az Istenünk az „elrejtőzködő Isten" (Ésa 45,15).

III. Az, hogy Elizeus követte Illést Gilgálból Bételbe, Bételből Jerikóba és Jerikóból a Jordán folyóhoz, megmutatja nekünk azt, hogy annak érdekében, hogy belépjünk az újtestamentumi kor szolgálatába, bensőleg követnünk kell a kor szolgálóját a kor látása szerint; ahhoz, hogy ezt tegyük, követnünk kell az Urat négy kulcsfontosságú helyen át – 2Kir 2,1-14:

A. Illés az ótestamentumi kor előképe az ótestamentumi ökonómiával, Elizeus pedig az újtestamentumi kor előképe az újtestamentumi ökonómiával.

B. A korszak megváltozott azáltal, hogy áthaladtak Gilgálon, azon a helyen, ahol Isten népét körülmetélték, hogy elbánjanak a hústestükkel; ez az a hely, ahol a hústestet elítélik, és ahol Isten világosságot ad nekünk a hústest elítéléséhez – Józs 5,2-9; Gal 5,24; Fil 3,3-8:

1. A hústest minden, ami a születésünktől a birtokunkban van (Jn 3,6); a hústest a bukott háromrészes ember lehető legteljesebb kifejeződése, a Szellem a szellemünkben pedig a Háromegy Isten legmesszebbmenő realizálása; a bukott hústest Isten legerősebb és leggonoszabb ellensége (Róm 7,5 – 8,13), és Isten teljesen és abszolút módon gyűlöli azt (1Móz 6,3; 1Kor 2,14-16; 3,1. 3).
2. Minden, ami a születésünktől birtokunkban van – nemcsak bűn, tisztátalanság és romlottság, hanem természeti jóság, kedvesség, tehetség, buzgalom, bölcsesség és képesség is – visszatetsző Istennek.
3. A hústest elutasítása a szellemi élet legmagasabb kifejeződése; mindazok, akik nem tanulták meg a hústestet elutasítani, még nem kezdték el a szellemi pályát, és nem igazán ismerik a szellemi életet.

C. A korszak megváltozott azáltal, hogy áthaladtak Bételen, amely annak helye, hogy feladjuk a világot, és teljes mértékben Istenhez forduljunk, Istent mindenünknek tekintve; Bétel a világ feletti győzelemre utal – 1Móz 12,8; 1Jn 2,15:
1. Az 1Mózes 12,8 szerint Bétel az a hely, ahol Ábrahám épített egy oltárt, az Istennel való közösség és kommunikáció helye; ez az a hely, ahol odaszánjuk magunkat Istennek, és teljesen Neki adatunk, hogy legyőzzük a világot – 13,3-4.
2. A világ feletti győzelem az elragadtatás és a Szent Szellem ereje elfogadásának feltétele; ha egy hívő igazán arra vágyik, hogy megteljen a Szent Szellemmel és elragadtasson, meg kell fizetnie az árat a világ elhagyásához, és meg kell tanulnia közösséget folyatnia Istennel a teljes odaszánás oltárán.

D. A korszak megváltozott azáltal, hogy áthaladtak Jerikón; ez volt az első város, amelyet Józsuénak és Izrael népének le kellett győznie, amikor beléptek a jó földre, és ez a város Isten ellenségét, a Sátánt jelképezi – Józs 6; Jel 12,11:
1. Józsué 6. Jerikó (amelynek jelentése „átkozott") legyőzéséről szól; a kánaániták a gonosznak az Efézus 6,12-ben szereplő mennyeiekbeli szellemi erőit jelképezik.
2. A Sátán a fejedelme ennek a világnak (Jn 14,30), és a gonosz szellemek a világbírói ennek a sötétségnek, amely a mai világra vonatkozik; a gonosz szellemek a lázadó angyalok, akik követték a Sátánt az Isten elleni lázadásában, és akik most a mennyeiekben uralkodnak a világ nemzetei felett – mint például Perzsia fejedelme és Görögország fejedelme (Dán 10,20).
3. Azoknak kell lennünk, akik felöltik „Isten teljes fegyverzetét" (Ef 6,11. 13 [Csia]); Isten teljes fegyverzete Krisztus egész Teste számára van, nem pedig a Test bármelyik egyéni tagja számára; a szellemi háborút a Testben kell harcolnunk, nem pedig egyénekként.
4. A világ legyőzésének módja a hit bennünk lévő szellemének a gyakorlása, hogy higgyünk Isten igéjében, az Ő igéje szerint cselekedjünk, és higgyük, hogy meg fogjuk kapni az Ő igéje véghezvitelének eredményeit (2Kor 4,13; Jn 17,17; 6,63; Ef 6,17-18); Jerikó azáltal esett el, hogy az izraeliták Isten igéjére támaszkodtak, és erősen álltak a pozíciójukban; amikor az Urat az ördög háromszor megkísértette, az Úr háromszor azt mondván felelt, „Meg van írva . . . " (Mt 4,4. 7. 10).
5. Ahhoz, hogy legyőzzük a gonosz szellemek támadását, minden helyzetet és érzést figyelmen kívül kell hagynunk, és gyakorolnunk kell a hit bennünk lévő szellemét, hogy higgyünk Isten ígérő szavában; ugyancsak meg kell állnunk a Krisztustól kapott pozíciónkban, amely a mennyekben van, és le kell tennünk a Sátánt és a gonosz szellemeit az ő alsóbb pozíciójukba – 2Kor 4,13; Ef 2,6; Kol 3,1-2.
6. Az, hogy a papok a Frigyládát hordozták Jerikónál, azt jelképezi, hogy a szellemi hadviselés során az első dolgunknak Krisztus magasztalásának kéne lennie, mindenben megadva Neki az első helyet, a felsőbbrendűséget; a kürtökkel való kürtölés és a kiáltás (hétszer a város körül) az Istenről és Vele együtt Krisztusról (a Frigyládáról) az Isten utasító szavában való hit által történő bizonyságtételt és kihirdetést jelképezi – Józs 6,1-20.

E. A korszak megváltozott azáltal, hogy áthaladtak a Jordán folyón; ez a folyó, ahol az újtestamentumi bemerítkezés elkezdődött, a halált jelképezi; a Jordán folyón való átkelés nem más, mint a halál legyőzése a feltámadásban történő életvitel és szolgálat céljából – Mt 3,5-6; Róm 6,3-4; Gal 2,20:

1. Az Úr bemerítkezése a halált, a vízből való kijövetele pedig a feltámadást jelképezi; a feltámadás ereje által az Úr legyőzte a halált; azáltal, hogy bemerítkezett, feltámadásban tudott élni és szolgálni, még az Ő három és fél évvel történt tényleges halála és feltámadása előtt – Mt 3,13-17.
2. Krisztushoz mint ehhez a feltámadási élethez az újjászületésünk idején jutottunk hozzá; az ember-Istent, Jézust, törvény nélküli emberek keze egy keresztre szegezte és megölte, de Isten feltámasztotta Őt, „a halál fájdalmait megoldván; mivelhogy lehetetlen volt Neki attól fogva tartatnia" – Csel 2,23-24; Jn 11,25; 1Pt 1,3.
3. Amikor az élet újságában járunk, akkor a bemerítkezésünk valóságában élünk (Róm 6,4); amikor a szellem újságában szolgálunk, akkor a bemerítkezésünk valóságában szolgálunk (7,6).
4. Törekednünk kell Krisztus feltámadása erejének megismerésére; Krisztus feltámadásának ereje által, nem pedig a természeti életünk által, határozzuk el, hogy az énünk megtagadásával a keresztet felvesszük, és válik lehetővé a számunkra, hogy az Ő halálához hasonuljunk azáltal, hogy egyek vagyunk az Ő keresztjével – Fil 3,10-12; Mt 16,24; Én 2,8-10. 14.
5. Miközben felkészülünk az elragadtatásra, meg kell tanulnunk, hogyan keljünk át a Jordánon, és hogyan győzzük le a halált; meg kell tanulnunk, hogyan álljunk ellen a halál erejének, amely bennünk és a környezetünkben áll fenn, valamint meg kell mutatnunk és meg kell nyilvánítanunk, hogy a feltámadt Urunkhoz kapcsolódtunk, mindenekben a feltámadás erejeként ismerve és kifejezve Őt – 1Kor 6,17; 2Kor 1,8-9; 5,4; 3,17; vö. 4,5. 10-12.
6. A kereszt életét a feltámadás ereje által élhetjük, és a kereszt életére a feltámadás gazdagsága biztat minket (Fil 3,10); az Énekek éneke azzal fejeződik be, hogy Krisztus szerető keresője azért imádkozik, hogy a Szerelmese siessen visszajönni a feltámadása erejében (vadkecske és szarvasnak fia), hogy felállítsa az Ő édes és szép királyságát (füvek hegyei), amely az egész földet be fogja tölteni (8,13-14; Jel 11,15; Dán 2,35).

F. Ha meg akarjuk kapni Illés elragadtatását és a szellem kétszeres részét a Szent Szellem erejével (2Kir 2,9-15), akkor át kell haladnunk Gilgálon, Bételen, Jerikón és a Jordán folyón; ahhoz, hogy a korszak megváltozzon a tapasztalatunkban az Ótestamentumról az Újtestamentumra, el kell bánnunk a hústestünkkel (Gal 5,24; Fil 3,3), fel kell adnunk a világot és Istenhez kell fordulnunk (Jk 4,4; 1Jn 2,15-17), le kell győznünk a Sátánt (Ef 6,10-20; Jel 12,11), és át kell haladnunk a halálon egy olyan életvitelbe, amely feltámadásban történik (Róm 6,3-4; Gal 2,20).

IV. Ez a jelenlegi kor a győztesek kora, és ennek a jelenlegi kornak a jelenlegi kor szolgálói által megvalósuló szolgálata az Úr elhívásának hangoztatása győztesekért (azokért, akik látják az örökkévalóság látását, élik az örökkévalóság életét, és végzik az örökkévalóság munkáját – vagyis látják Isten legvégső célját, és kiélik és kimunkálják az Új Jeruzsálemet); ezek a győztesek Krisztus Teste valóságának felépítéséért, Krisztus menyasszonyának elkészítéséért és Krisztus királyságának megnyilvánulásáért vannak; ahhoz, hogy Isten legvégső szükségét kielégítsük ezekben az utolsó napokban, el kell határoznunk, hogy mi legyünk a győztesek, a vitalizáltak [azok, akik vitálissá váltak] – Bír 5,15-16. 31; Jel 2,7. 11. 17. 26-29; 3,5-6. 12-13. 21-22.

© 2022 Living Stream Ministry